

FÚRIA

Bon migdia, lleidatanes i lleidatans. Com us va la Festa Major?

Bé, així ens agrada, tots a plaça,
que ens sentim acompanyats,
per tots vosaltres envoltats.

I és que no ens ho negareu, que a nosaltres també ens passa,

“cus” agrada fer el pendó, i estar sempre fora casa.

De xarrera amb els amics, fent cultura de carrer,

uns beurets per “quí” i per “llà”,

i el vermut, allà on us plagui.

Anar a veure als gegants, lo Marraco i als diables,

que així és fa Festa Major!!!

Amb cultura popular, garrotins i algun petó.

Però, al loro, gent de plaça,

“quels” vilatans de la ciutat, no ho són tots pas així,

que n’hi ha molts que no els importa i la festa se’ls hi en fot,

només veuen un festiu, i de pont, ben lluny d’aquí.

Se’n van al Port Aventura, a la platja o a les Rambles.

Els s’ho perden, tant se val,

i gaudiu, aquí, vosaltres,

amb aquest Ball de Diables.

En aquestes “quel” Diable ha caigut al Casc Antic,

i per dormir i refugiar-se, busca una casa on entrar,

i al carrer Remolins, un edifici modernista,

està tancat i fet malbé, però per dormir, ja anirà bé.

Però, aquest nostre Ajuntament, no se'l mira el patrimoni
i quan veu pedres antigues, arreglar-ho no cal pas,

tot a terra, una escombrada,
asfaltat...i zona blava!

Però el Diable estava a dins, descansant del llarg viatge,
i el bulldozer tot ho tira;
pedres, teules i una viga.

Ell intenta escapar, però tot cau a la una,
s'ha quedat allí enterrat, magullat dins de la runa.

Però diable sóc i diable seré,
i orgullós del sofre i el foc sempre estaré.

CONSELL

El Diable, ja mig mort,

“pro” se'n surt d'entre les pedres.

Abatut, roba esquinçada, el braç trencat i un blau a l'ull,

“pro” veient aquests impropis,
el que li dol més és l'orgull.

Mala llet porta al damunt, i una ràbia que li bull.

Què pot fer perquè ho paguin i s'hi deixin tots la pell?

Cridarà a tots els Diables, i els convoca a un Consell.

I ara, parlant de consells, un li dono a la corona,

“ton” besavi ens va oprimir, lligar curt i emmordassar,
que la torna es serveix freda, què això a tu et quedi ben clar.

Que amb el cinquè, vam perdre amb coratge,

tu sisè, fes l'equipatge.

I "ton" pare, el "campetxano" t'ha deixat tot lo "marrón"
ja t'en pots anar oblidant, d'un bon tros del teu pastís,
no et volem, ni aquí ni en lloc,
ni a Alcoletge ni a Bell-lloc.

Ep!!! Però amb aquestes surt l'alcalde, que "enseguida" el cul te llepa,

tot floretes i lloances. Òstia, tu, menuda trepa!!

La corona, encara no duies, i ell cantava al·leluies.

Socialisme i monarquia? Jo m'ho creia incompatible,
però és veu que en lloc del puny, us agraden les princeses
cada cop aneu pitjor, i ara tu ho presideixes.

Però deixem-nos de tontades, i posem-hi un xic de seny,
que els Diables, tots reunits, finalitzen el Consell.

Finalment, tots decideixen, que vindran aquí a la Terra,
portaran encès el foc, a la massa i a la llança,
de la bota, beurem vi,
I cridarem ben fort: VENJANÇA!!!

PASSADÍS

I per complir aquesta venjança,
ja tenim tots els Diables, col·locats un rere l'altre,
què vindran, aquí a la Terra,
tot formant un passadís.

Van dansant enmig del fum, espetecs i massa enlaire,
"pro" resulta, quan arriben,

han quedat tots ben confosos,
que a l'estiu era tardor,
i ara fot-te de calor.

Les tormentes i esclafits, ara són l'ordre del dia,
les piscines eren buides, i anavem amb gavardina.

I les que sí que estan ben buides,
són les Basses d'Alpicat,
que és que el nostre ajuntament,
no s'hi anava allà a banyar?

I és que aquí no som com vatros,
i sí tenim aquests records;
passar el pont, saltar a l'olímpica i amb amics a berenar.

"Pro" és que els nostres governants,
semblen gent de pasarel·la,
roba "guai", del Desigual,
i a comprar al Mercat del Pla.

I és que ara aquella zona,
és només per la gent *fashion*,
no els hi cal i ni els importa,
els problemes d'aquell barri,
que la gent que allí hi viu,
que s'amagui a un raconet,
que ells ja monten bars "modernos"
i es fan fotos a l'Outlet.

Aix!!! Que allunyats que esteu polítics,

de la ciutat real,
on, els sense sostre, a tall d'exemple,
estan sense Alberg Municipal.
I el Postius, de Convergència,
serà ara el candidat,
que va i diu, que per conèixer, els problemes de la gent,
anirà, barri per barri a treballar UN DIA, de pintor o dependent.

Osti, Antoni, quanta rauxa!
tu que no has treballat mai,
quan acabis, "gafaràs" la baixa?
I és que diable sóc i diable seré,
i orgullós del sofre i el foc sempre estaré.

MOLINET

Ara, els Diables tots junts, un molinet faran,
i "quel" foc que purifica, creixi amb força i sigui gran.
I cremada aquesta terra, que reposi amb guaret,
que s'airegi i oxigeni, aquest bonic indret.
Aquest bonic indret, que és d'orgull, seny i disbauxa,
i que pot, i és capaç, de col·locar un milió i mig
de persones amb be baixa.
Una be baixa de Vibrar, Vermell i Vi,
de València i Vilatà.
Una be baixa per la història,
De VOLEM, de VOTAR i de VICTÒRIA.

I és que al novembre hi ha un gran dia,
un gran dia per les urnes,

i si cal defensarem, la consulta amb les ungles.

“tot és impossible, fins que deixa de ser-ho” deia en Mandela amb resistència,
per tant, també resistim, i si cal desobediència!

Però si a Escòcia ja ho han fet!

i el món no s’ha acabat, fins i tot li ha fet gràcia,

“pro” és que aquesta espanya de nostàlgia,
que és casposa, fatxa i rància,

i també hi ha gent d’aquí: el Pintó i la Horcajada,

Què us fa por la democràcia?

I és que diable sóc i diable seré,

i orgullós del sofre i el foc sempre estaré.

FONT

I ara aquesta terra, ja la tenim ben airejada,
aquesta terra nostra, i de qui la treballa.

I els Diables, per plantar,
una font ben gran faran,

amb espurnes per llavors, que el vent “nirà” escampant.

I “quels” fruits ens surtin grossos,
ben formosos i amb bon gust.

I qui sí que els té formosos, són els ous de més d’un jutge,

“quel” Millet i el Montull fa cinc anys van confessar,

i ben “pinxos” ells que es troben, “nant” al golf i a caçar.

“Pro” per sort hi ha els Pujol, la gran família catalana,
ells tant dignes i tant purs,
donant classes de valors, i de moral cristiana.

Una família amb set fills,
igual “quels” pecats capitals;
Avarícia, ira, enveja...i unes comptes il·legals!!

Però això, no es queda aquí,
de l'Iñaki i la Cristina en sabeu res?

Que és que ja els han indultat,
o és “vritat” que no han fet res?

Potser és “vritat” que no han fet res...Ja!!!

Igual també que d'altres; Barcenas, Matas o Bustos,
Cañas, Magdalena Àlvarez.

Tots “aquestos” i molts més, formen la llista dels galtes,

per això el que jo proposo,
uns brindís als seus honors,
un rom cremat, a la cassola,
això sí, “pro” la factura,
passeu-li a la Ferrussola!!

I és que diable sóc i diable seré,
i orgullós del sofre i el foc sempre estaré.

CARRETILLADA

I és ara un d'aquells moments més esperats,
ara és un dels moments per al·legrar la vista,
que a la nostra nova estimada Diablesa,

li passarem revista.
Que volem que aquí desfilis,
passejant tranquil·lament,
observant-te Diablesa, aquesta bellesa humana.

Això sí, a poc a poc,
i no ens fassis com l'Aguirre,
"quella" aparca malament,
i atropella als de la Urbana.
O com l'exreina, la Sofrita,
que tant sols era un florero
al costat del cap de nyap,
tot lo dia viu a Londres,
i els papers dels seu divorci, diu que ja ha preparat.
I tampoc m'agradaria, que em fassis com la Camacho,
i que anéssim a sopar, i m'estiressis de la llengua,
i ho tinguessis tot gravat, en un micro amagat.

"Pro" ja se que tu ets més digna,
ets més llesta i més sensata,
per això, només puc dir-te:
GUAPA, GUAPA!!! MÉS QUE GUAPA!!!!

Ves a saltar ara aquí al mig,
que et puguem admirar bé,
que ens ensenyis els encants,
que puguem gaudir, tots natros,
dels petits fins als més grans!

PINYA

I després del monument,
ara ens toca la canalla,
que ens demostrï com es crema,
massa enlaire, al mig de plaça.

I és que vatros sou futur,
un futur amb compromís,
i creiem, n'estem segurs,
que serà en un nou país.

I si una cosa no us agrada,
queixeu-vos i actueu,
actueu, però en persona,
no cal fer-se el solidari, o més ben dit, de fer el ruc,
amb cartellets o aigua freda,
al twitter o el facebook.

És que les xarxes, poden, fer molt mal,
xafarderisme pur i dur, i alguna foto animal.

“que sí, que sí, que jo ho se..., que a mi m'ho han assegurat...”
però el tio era un nazi de merda de la Rioja, i no pas de la jihad.

Si més no una cosa bona,
si que us hem aconseguit,
les dones un pèl més lliures,
sense el Gallardon pel mig.
I pel que fa a qüestió de llengua,

un petit bri d'esperança,
"quel" projecte trilingüisme,
s'ha esborrat ja de les Illes.
Perquè el món ha de ser vostre,
molt més digne i amb colors,
sense grups d'extrema-dreta,
que enganxen pegatines,
a Balàfia i la Bordeta.
Per tant, va, vengà Diables,
sortiu tots al mig de plaça,
i oferiu-nos les espurnes,
que venen alçant la massa.
I és que diables sou i diables sereu,
i orgullosos del sofre i el foc sempre estareu.

DIMONI GROS

Això gent, ara s'acaba,
això gent, ja està al final,
ens ha agradat de retrovar-nos,
amb vosaltres, gent com cal.
A molts de vatros, ja us vam veure
a la Gran Nit de Foc,
amb barret de palla, ben tapats,
i saltant enmig del foc.
Abraçant-nos entre espurnes,

i amb les gralles de remor
tot a ritme de tabals,
sota l'atenta mirada,
d'aquest nostre i també vostre,
“ques” el Drac Carrincló.
I és que som els Diables de Lleida,
que Diables som de sang,
i Lleida al cor portem.
Som hereus del gran Indivil,
i del seu germà Mandoni,
la seva lluita era amb falcata,
i nosaltres, amb el foc i la paraula.
Som hereus del Noi del Sucre,
lluitant contra lo establert,
que si “algo” no ens agrada,
ens hi caguem, aquí, en un vers.
Que cridem: Visca la Festa!!
i la Cultura Popular!!
També, pro, ens agradaria,
tenir un pressupost més gran,
per cremar molta més metxa,
carretilles i algun banc.
Montse Parra, tu pren nota,
de totes aquestes reclamacions,
que ens agrada fer-la grossa,

ja n'hi ha prou de restriccions.
per tant, ara, i si no em perdo,
amb una nova línia de bus,
sortiré aquí al mig de plaça,
per estar-hi amb molt de gust.

I després de saludar
cremarem tot el que ens queda,
i la resta de Diables,
la Inantil i també els FLIPA,
que ho han fet la mar de bé,
i esperem en retrobar-nos,
per al Maig de l'any que ve.

I ja ho sabeu hi ho diem sempre,
que si alguna cosa no us ha agradat,
ha estat lluny de cap mala intenció,
perquè que diable sóc i diable seré,
i orgullós del sofre i el foc sempre estaré.

Salut i Foc!!! Visca la Terra!!!

Diable a la sang, i Lleida al cor!!!

Lleida, 29 de Setembre de 2014